HET OEGSTGEEST VAN TOEN

EEN SERIE FOTO'S VAN OUD OEGSTGEEST, VOORZIEN VAN ONDERSCHRIFTEN WELKE KOMEN UIT HET ARCHIEF VAN LOEK DE GROOT FOTOGRAAF VAN DE OEGSTGEESTER COURANT.

HAKKENBERG

G. Hakkenberg vertelt over de panden Geversstraat 75-77-79

Reeds lang moet op dat terrein een bebouwing, een boerderij of zo hebben gestaan. Op een oude kaart van Rijnland uit 1610 is dat te zien. Ook op een kaart van begin 1800 is dat te zien, er staat daar bebouwing. Er staan daar opstallen getekend een eindje en scheef van de weg, toen de Leyderweg, nu de Geversstraat. Het gebouw bestond uit drie delen. Het achterstuk dat 17'eeuws is, een middenstuk, waarvan ik de leeftijd niet weet en een groter en hoger voorstuk, dat uit 1870 of 1880 stamt. Waar precies de grens tussen achter en middenstuk ligt is niet duidelijk meer te traceren. Dat het achterstuk 17'eeuws is, is buiten kijf. Ik kwam daar als kind wonen in 1929. Mijn vader had het pand gekocht en splitste het toen in drie delen. Het voorstuk werd gesplitst in bovenhuis, en daar onder een bedrijfspand nl. een fotohandel een filiaal van v.d. Zanden uit Leiden, later de Hr. Veldhuyzen. Boven woonde Hr. Dr. Van Eck, leraar aan het Leids stedelijk gymnasium en een van de intellectuele voorlieden van de toenmalige SDAP, de naar ik meen, broer van de denker Van Eck, die bewoonde toen het huis "Pomona" op de hoek van de Nachtegaallaan en Rijnsburgerweg. In mijn ogen waren dat "deftige mensen". Meen me nog te herinneren dat deze mijnheer Van Eck ook iets te maken had met de stichting van de woningbouwvereniging "Buitenlust". Wij, de Hakkenbergers, bewoonden het midden en achterstuk. Het achterste gedeelte, het agrarische, werd door ons niet gebruikt, althans niet geheel. Het was door een muur van de rest afgescheiden en bevatte een kelder en een ruimte, door ons de bijkeuken genaamd, waarin een trapje naar een opkamer en hieronder een kelder.

't Had een aparte ingang en was voor ons kinderen een ideale speelruimte. De achtergevel was enigszins hellend, naar ik meen "slepend" gebouwd. De ramen zagen uit op de oude tuin van de kunstschilder Kamerlingh Onnes, een zeer welgestelde familie. Deze ramen heb ik nog gekend.....als kruisramen en ze waren van eikenhout. Van boven glas en van onderen met luikjes. Later jaren zijn ze vervangen omdat ze in zeer slechte staat waren. De kelder was gemetseld met boogjes en had een plavuizen vloer. De opkamer had een houten vloer en bevatte een dubbele bedstee en een diepe kast. De hierboven gelegen zolder, was een rommelzolder. Het dak was niet beschoten, men keek dus tegen de pannen aan. De constructie bestond en bestaat nog steeds uit een zwaar houtgepind balkenstelsel. De balken zijn niet gezaagd, maar met een dissel gekwijld. Naast het huis, in de tuin dus, moeten ook bijgebouwen hebben gestaan.....Het achterste gedeelte van de tuin was het terrein van de kinderen, er stond een pomp en wij groeven kuilen. Soms stootten wij op funderingsresten, onder andere een gemetseld riool, dat in mijn herinnering ovaal of rond was. Ook vonden wij soms bijzonder grote bakstenen, z.g. kloostermoppen. Tot zover de Hr. Hakkenberg. De verteller die in dat huis is opgegroeid.

arch.: LdG ©